

ZBOR DE ÎNCERCARE

După liniștirea apelor lirice care au prefațat și postprefațat cartea de debut a foarte tinerei Iulia Ghidiu (n. 1993), **Grădina cu fluturi**, Ed. Crisserv, Mediaș, merită o citire la rece.

Textele sunt grupate în trei cicluri: *Pe aripile gândului*, *Zbor de încercare*, *Aprilie cu ferestre de vis*.

Primul ciclu se deschide cu “Îndemn la simplitate”, un fel de mărturisire de crez scriitoricesc. În formulările sale adolscentine exprimă cu sinceritate și sensibilitate un gând: poezia e o “metodă de a da glas celor ce iau ființă”. Pe aceeași coordonată a optativului se înscrie și “disertația” «De-aș fi poet». Textele din prima secțiune sunt niște poeme în care alături de banalități școlare rostite cu avînt retoric stau și gânduri mai adînci, nu noi, dar exprimate personalizat (“Călătorie cu cartea”): “să mă ascund eu în spatele lor (a cuvintelor), pentru ca mai apoi să mă redescopăr...”; “monitorizarea afectivă a timpului...”, “șapte culori desăvîrșite”, “nisipul gânditor”. Vibrația intensă de gând și sentiment tulbură uneori sintaxa. Textele cu tentă eseistică și reflexivă suferă pe alocuri de redundanță, care neeliminată din vreme va avea urmări negative. Tînăra aspirantă la statutul de scriitor trebuie să renunțe în astfel de texte la șablonul (calapodul) “text argumentativ” cu care manualul de limba română a îndopat pe elevi. În textele scrise după această rețetă “concluzia” strică frumusețea poetică și idealismul gândului.

Secțiunea a doua cuprinde trei texte “epice”. Doar “Cavalerii de Mediaș” se remarcă prin încercările de invenție a unui subiect de poveste medievală căreia să-i dea sens de parabolă despre ideal cu un cod moral fundamental. Tentă de fabulă are și “Un viitor rege al junglei”, un text cam prolix, cu multe repetiții și inadecvări lexicale.

Secțiunea a treia cuprinde poezii. Este partea cea mai realizată a volumului. E partea pe baza căreia poți risca speranțe. Abia ieșită din copilărie e firesc ca adolescența să-i dedice încercările poetice. Modelele sunt vizibile. În cele 22 de texte în versuri găsim sclipiri poetice, rezultat al unui efort creativ lăudabil: “S-au despletit peste lume douăsprezece mari plete/ Fiecare anotimp și-a ales o culoare,/ Din cele ale curcubeului din soare/ Anul cel darnic își ocrotește cele patru fete.” (Mozaic) Poezia din care am citat are o temă generoasă, dar din păcate “proprietarul” ei nu a avut răbdare s-o cizeleze structural și stilistic. Și alte texte suferă de acest neajuns, totuși sunt de reținut cîteva sintagme poetice, ca semne de viitor: “podeaua lor de vise”, “prag de-nserat”, “mierea din zîmbet firav de copil”, “noapte înreierată”, “perdeaua de ani îmi cade”. Mai e de reținut ultima strofă din “Noapte în zbor” pentru “ideea filosofică”. Toate acestea sunt așchii poetice care pot genera poezie.

Ceea ce dă unitate volumului dincolo de avîntul și visul adolescenței este prezența unor nuclee motivice: visul, copilăria-paradis, zborul, curcubeul și verbele la optativ, toate subsumînd tema timpului. Cu toate denivelările, datorită și etapelor scrierii textelor, **Grădina cu fluturi** e o carte despre **pre-trecere**.

Să sperăm că acest cîntec de despărțire de “copilărie” și “părinți” să fie de bun augur pentru o creștere, fără grabă, a unei voci poetice pe care o așteptăm.

Să cești mare, Iulia!

Mediaș, iunie, 2010

Ionel POPA